

Handläggare
Anne Menes
Telefon: 0850806230

Till
Bromma stadsdelsnämnd

Förbättrade åtgärder när barn misstänks för brott (SOU 2022:1)

Svar på remiss från kommunstyrelsen, dnr KS 2022/116

Förvaltningens förslag till beslut

1. Bromma stadsdelsnämnd godkänner förvaltningens tjänsteutlåtande och överlämnar det som svar på remissen.
2. Bromma stadsdelsnämnd beslutar om omedelbar justering.

Sammanfattning

Regeringen beslutade den 19 december 2019 att utse en särskild utredare med uppdrag att se över regelverket för utredningar som rör barn som misstänks för brott. Utredarens uppdrag var bland annat att analysera om de särskilda bestämmelser som rör utredningar om brott som barn under 15 år misstänks ha begått är ändamålsenliga och se över systemet med bevistalan. I uppdraget ingick också att analysera om bestämmelserna om förhör med barn under 18 år som misstänks för brott är ändamålsenliga, samt att utvärdera bestämmelserna om drogtest av barn under 15 år. Därutöver ingick även att ta ställning till om det bör införas en möjlighet för åklagare att genom strafföreläggande besluta om ungdomstjänst. De nya bestämmelserna föreslås att träda i kraft 1 januari 2023.

Förvaltningen ställer sig bakom utredningens förslag. SOU-betänkandet innehåller flera delar som kommer påverka, och kan komma att påverka socialtjänstens arbete. Utredningen framstår som väl genomarbetad. Socialtjänsten har en central roll när barn misstänks för brott, både genom att närvara vid förhör och genom att besvara yttranden enligt 11 § LUL. Förvaltningen deltar på alla barnförhör och det är bara i sällsynta fall som socialtjänsten inte har kunnat närvara.

Förvaltningen instämmer i utredarens förslag om utökade möjligheter för åklagaren att utfärda strafföreläggande, och att även ungdomstjänst ska omfattas av denna. En snabb reaktion från samhället på brott som har begåtts är viktigt. Vidare enligt förslaget är förutsättningen för åklagare att få utfärda ett sådant strafföreläggande, att det föreligger ett yttrande enligt 11 § LUL. Förvaltningen vill här föra fram att begäran om yttrande i så fall behöver komma tidigare än vad dessa i dagsläget gör. Förvaltningen instämmer med utredningen om att kunskapshöjande åtgärder gällande utredningar enligt LUL bör vidtas, och att dessa gärna sker återkommande. Kunskapen om att socialtjänsten kan initiera bevistalan är generellt låg inom socialtjänsten. Kunskapshöjande insatser kan även här behövas. Förvaltningen känner inte till en lokal samverkan mellan Åklagar- och Polismyndigheten, domstolarna och socialtjänsten som beskrivs i utredningen, men ser positivt på möjligheterna att delta i en sådan samverkan.

Bakgrund

Regeringen beslutade den 19 december 2019 att utse en särskild utredare med uppdrag att se över regelverket för utredningar som rör barn som misstänks för brott. Utredarens uppdrag var bland annat att analysera om de särskilda bestämmelser som rör utredningar om brott som barn under 15 år misstänks ha begått är ändamålsenliga och se över systemet med bevistalan. I uppdraget ingick också att analysera om bestämmelserna om förhör med barn under 18 år som misstänks för brott är ändamålsenliga, samt att utvärdera bestämmelserna om drogtest av barn under 15 år. Därutöver ingick även att ta ställning till om det bör införas en möjlighet för åklagare att genom strafföreläggande besluta om ungdomstjänst.

Den 10 juni 2021 kom ett tilläggsdirektiv som utvidgade utredningens uppdrag till att även omfatta en analys av behovet av utökade möjligheter att företa beslag, husrannsakan och kroppsvisitation mot barn under 15 år. I det utvidgade uppdraget ingick att lämna förslag på de författningsändringar eller andra åtgärder som bedöms nödvändiga för att beslag, husrannsakan och kroppsvisitation ska kunna företas mot barn under 15 år i tillräcklig omfattning.

Utredaren har inhämtat upplysningar från Åklagarmyndigheten, Polismyndigheten, Socialstyrelsen, Barnombudsmannen och Sveriges advokatsamfund utöver kontakt med Domstolsverket, Brottsoffermyndigheten, Brottsförebyggande rådet och

Rättsmedicinalverket samt genomfört tre hearings med ett trettiotal inbjudna kommuner.

De nya bestämmelserna föreslås att träda i kraft 1 januari 2023.

Ärendet

Utredarens uppdrag har varit att se över regelverket för utredningar rörande barn som misstänks för brott, i syfte att förbättra regelverket och säkerställa att en hög grad av rättssäkerhet och effektivitet upprätthålls i sådana utredningar. Barn som inte har fyllt 15 år och som misstänks för brott kan bli föremål för en brottsutredning enligt bestämmelserna i lagen (1964:167) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare, fortsättningsvis benämnd som LUL. I uppdraget ingick att analysera om bestämmelserna i lagen är ändamålsenliga och om de tillämpas på avsett sätt. Därutöver har utredaren haft till uppgift att lämna förslag på författningsändringar eller andra åtgärder som bedöms nödvändiga. Syftet med översynen och de föreslagna förändringarna, är att brott som barn under 15 år misstänks ha begått ska utredas i större utsträckning än det görs i dagsläget.

Utredningar enligt 31 § lagen med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare

Barn under 15 år är inte straffmyndiga och påföljd får därför inte dömas ut för ett brott som ett barn har begått före 15-årsdagen. I de fall då ett barn under 15 år misstänks för brott får inte heller en förundersökning inledas. För att tillgodose behovet av att utreda närmare omständigheter kring ett misstänkt brott, finns möjligheten att under vissa förutsättningar inleda en utredning enligt 31 § LUL. I första stycket i bestämmelsen finns en presumptionsregel som innebär att en utredning enligt 31 § LUL ska inledas vid brott med minimum ett års fängelse i straffskalan om inte särskilda skäl talar emot. Särskilda skäl som talar emot en utredning kan exempelvis vara att omständigheterna kring brottet är tillräckligt klarlagda, barnets låga ålder, att ärendet rör osjälvständiga brottsformer med lägre straffvärde än ett år, eller att lång tid har gått sedan brottet begicks.

En § 31-utredning kan även inledas enligt andra stycket i paragrafen på begäran av socialnämnden, om nämnden bedömer att utredningen kan ha betydelse för att avgöra behovet av socialtjänstens insatser för den unge. Slutligen innehåller paragrafens tredje stycke en möjlighet att inleda en utredning i tre fall; om det behövs för att klarlägga om någon som har fyllt 15 år har tagit del i brottet, om det behövs för att efterforska gods som har

åtkommits genom brottet eller som kan bli föremål för förverkande, eller om det av andra skäl är av särskild betydelse med hänsyn till ett allmänt eller enskilt intresse.

För att inleda en utredning rörande barn som inte har fyllt 12 år krävs synnerliga skäl.

Bevistalan – en prövning av skuldfrågan när barn under 15 år misstänks för brott

Enligt LUL finns möjligheten att pröva skuldfrågan i domstol när barn under 15 år misstänks för brott. Denna möjlighet används dock sällan. Möjligheten återfinns i 38 § LUL och innebär att åklagare, om det krävs ur allmän synpunkt, genom begäran av socialtjänsten, Socialstyrelsen eller barnets vårdnadshavare, kan begära prövning hos domstol om den unge har begått brottet. Domstolens avgörande sker genom en dom där det ska anges om domstolen anser att det blivit utrett om barnet har begått brottet eller inte.

Utredarens bedömning är att det finns övervägande skäl som talar för att bestämmelserna om bevistalan bör ändras så att möjligheten att driva bevistalan utvidgas. Det främsta skälet till förslaget om utvidgningen av bestämmelsen är att frågan om ett barn är skyldig eller inte till ett allvarligt brott, bör avgöras efter en rättslig prövning i domstol. Bestämmelserna om bevistalan föreslås därför ändras så att när en § 31-utredning har slutförts gällande ett brott för vilket det inte är föreskrivet lindrigare straff än fängelse i fem år, ska åklagare begära prövning i domstol gällande frågan om den misstänkte har begått brottet. Bevistalan får också föras beträffande annat brott, om det finns synnerliga skäl för detta. Om särskilda skäl talar emot det, ska bevistalan dock inte väckas. Utredarens förslag ger åklagaren rätt att på eget initiativ väcka bevistalan och innebär att åklagaren inte behöver vara beroende av att socialtjänsten, Socialstyrelsen eller barnets vårdnadshavare initierar en sådan talan. Utredaren föreslår vidare att den åklagare som ska utföra bevistalan, om möjligt ska ha intresse och fallenhet för arbete med unga lagöverträdare och vara särskilt lämpad för uppgiften. Socialtjänsten föreslås även fortsättningsvis ha rätt att göra framställan hos åklagare om att en bevistalan ska väckas, medan barnets vårdnadshavare inte längre ska ha motsvarande framställningsrätt. Utredningen föreslår även att den framställningsrätt till bevistalan som Socialstyrelsen i dagsläget har, ska överföras till Inspektionen för vård och omsorg (IVO). Detta utifrån att tillsynsansvaret över socialtjänsten sedan tidigare har överförts från Socialstyrelsen till Inspektionen för vård och omsorg (IVO).

En dom som avser bevistalan får rättskraft och det torde därför inte vara möjligt att efter det att en bevistaledom fått laga kraft döma ut någon påföljd om det i efterhand visat sig att en gärningsperson var straffmyndig vid gärningstillfället. Ett felaktigt antagande om en gärningspersons ålder kan i ett sådant fall leda till stötande resultat. Enligt förslaget införs därför en möjlighet för åklagare att, sedan en dom beträffande bevistalan har fått laga kraft, kunna ansöka hos rätten om att domen ska undanröjas. För att ansökan ska beviljas krävs att åklagaren gör sannolikt att hen i den tidigare rättegången inte kunnat åberopa en omständighet eller ett bevis till stöd för gärningspersonens ålder, eller att åklagaren annars haft en giltig ursäkt för att inte göra det. Ett undanröjande förutsätter att det kan klarläggas att gärningspersonen var straffmyndig vid gärningstillfället.

Det är inte möjligt att enligt gällande rätt bevilja resning av en bevistaledom. Enligt utredarna framstår detta som otillfredsställande och bestämmelserna om resning, både till gärningspersonens fördel och till dennes nackdel, föreslås därför vara tillämpliga även gällande bevistaledomar.

Effektiva och rättssäkra utredningar när barn misstänks för brott **Förhör med barn som misstänks för brott**

Av underlag som har hämtats in från landets polisregioner, framkommer inga brister i utformningen av de bestämmelser som är tillämpliga. Utredaren har därför inte lämnat några förslag till författningsändringar gällande detta. Polismyndigheten inrättade under hösten 2021 en utbildning för fördjupning ibland annat förhör med barn. Enligt utredaren bör utbildningen utvärderas inom de närmaste åren, i syfte att ta reda på om det framkommit behov av förändringar.

Socialtjänstens närvaro vid förhör med barn som misstänks för brott

Av bestämmelserna i LUL framgår att vid förhör med ett barn som är straffmyndigt, men som inte fyllt 18 år, och som är misstänkt för ett brott som kan ge fängelse, ska företrädare för socialtjänsten närvara om det är möjligt och att det kan ske utan mén för utredningen. Att en medarbetare från socialtjänsten är närvarande vid förhör med barn kan vara ett viktigt stöd för barnet i förhörssituationen, men också gynna socialtjänstens fortsatta arbete med ärendet gällande barnet. En hög grad av närvaro är därför önskvärd. Av det underlag som utredaren har inhämtat från polisregionerna och ett knappt trettiotal kommuner framgår att företrädare för socialtjänsten i hög utsträckning närvarar vid förhör med barn under 15 år, men att det sker mer sällan vid förhör med

straffmyndiga barn. Någon enhetlighet finns inte mellan polisregionerna och inte heller inom en och samma region.

Utredarens bedömning är att kravet på socialtjänstens närvaro bör skärpas. Utredaren föreslår därför att vid förhör med ett barn som fyllt 15 år, men inte 18 år, och som är misstänkt för ett brott som kan ge fängelse ska en företrädare för socialtjänsten närvara om det inte finns särskilda skäl som talar emot detta. En förutsättning är att det kan ske utan mén för utredningen. Vid förhör med barn under 15 år som misstänks för brott krävs, om det gäller § 31-utredningar enligt första eller andra stycket i 31 § LUL, enligt utredaren synnerliga skäl för att en företrädare för socialtjänsten inte ska närvara vid förhöret.

Socialnämndens (socialtjänstens) yttranden

Innan beslut om åtal fattas för personer under 18 år, ska som huvudregel ett yttrande från socialnämnden begäras in (§ 11 LUL). Yttrandet är till vägledning för åklagarens beslut om åtal och för domstolens val av påföljd. En enkät har skickats till åklagare och domare där det har framkommit att socialnämndens yttranden överlag håller god kvalitet. Dock finns vissa brister gällande kunskap och kompetens hos de tjänstemän som skriver yttrandena, exempelvis att yttrandena ofta saknar uppgift om i vilken utsträckning en tidigare utdömd ungdomspåföljd har fullgjorts, att personen som har skrivit yttrandet inte har tillräckliga kunskaper om påföljdssystemet för unga lagöverträdare och att ungdomskontrakt inte alltid innehåller en redogörelse för vilka behandlingsåtgärder som ska genomföras. Enligt utredningen är yttrandet mer en redogörelse för att det finns ett behov av insatser, men inte vilka insatser som bör komma i fråga.

Utifrån detta har utredaren föreslagit att bestämmelsen i 11 § LUL ska kompletteras med en skyldighet för socialnämnden att i ett yttrande redovisa i vilken utsträckning den som yttrandet gäller har fullgjort en tidigare utdömd påföljd gällande ungdomstjänst eller ungdomsvård. Bedömningen är vidare att vissa kunskapshöjande åtgärder bör vidtas, och kan bland annat ske inom ramen för den lokala samverkan mellan socialtjänst, Åklagarmyndighet, Polismyndighet och domstolarna. Det kunskapsmaterial som redan finns, exempelvis i form av allmänna råd och handbok för socialtjänsten, föreslås att användas.

Det misstänkta barnets rätt till insyn i utredningen

Flera bestämmelser som återfinns i rättegångsbalken kan bli tillämpliga även i en LUL § 31-utredning. Detta gäller exempelvis

en brottsmisstänkts rätt att få del av utredningen om brottet är av stor vikt ur ett rättssäkerhetsperspektiv.

Bestämmelsen i LUL § 32 föreslås av utredaren att förtydligas i syfte att klargöra vilken rätt till insyn ett barn under 15 år har i en § 31-utredning.

Juridiskt biträde för målsäganden

När ett barn under 15 år misstänks för brott och en § 31-utredning inleds, har barnet under vissa förutsättningar rätt till ett juridiskt biträde. Motsvarande möjlighet finns enligt gällande rätt inte för målsägande. Behovet av hjälp och stöd för en målsägande kan regelmässigt inte sägas vara mindre om hen har utsatts för brott begånget av en person under 15 år, jämfört med om gärningspersonen var straffmyndig.

Utredaren föreslår med anledning av detta att målsägandens rätt till ett målsägandebiträde (enligt lagen 1988:609 om målsägandebiträde) och en särskild företrädare för barn (enligt lagen 1999:997 om särskild företrädare för barn) även ska gälla även vid § 31-utredningar.

Samverkan

En nära och väl fungerande samverkan mellan Polismyndigheten, Åklagarmyndigheten och socialtjänsten är mycket betydelsefull när det gäller förutsättningarna för att kunna vidta relevanta och effektiva åtgärder för barn som misstänks för brott. Av det underlag som har inhämtats inför utredningen framkommer att samverkan fungerar tillfredsställande. Utredaren har därför inte framlagt nya förslag avseende detta.

Drogtester av barn under 15 år

Sedan 2010 finns en möjlighet att med tvång vidta drogtester av barn under 15 år, som misstänks att olovligen ha använt narkotika. Ett sådant drogtest kan genomföras om det kan antas vara nödvändigt för att avgöra behovet av socialtjänstens insatser för barnet. Barn som använder narkotika kan på ett mycket allvarligt sätt äventyra sin fysiska och psykiska hälsa.

För att möjliggöra att i större utsträckning genomföra drogtester av barn under 15 år, när det finns skälig misstanke om att barnet har använt narkotika, föreslår utredaren att bestämmelsen i LUL ges en mindre restriktiv utformning. Enligt förslag ska ett drogtest få genomföras om det kan antas ha betydelse för att avgöra behovet av socialtjänstens insatser för barnet. Kravet på att det ska föreligga

sannolika skäl för narkotikaanvändande, ska fortfarande gälla. Beslut om drogtest av barn under 15 år ska liksom idag fattas av åklagare. För att öka kunskapen om möjligheten att genomföra drogtester av barn under 15 år, föreslås vidare kunskapshöjande insatser bör övervägas inom socialtjänsten och hos Polismyndigheten.

Ungdomstjänst genom strafföreläggande

Under vissa förutsättningar kan åklagare meddela ett strafföreläggande i stället för att väcka åtal för brott. Ett sådant föreläggande kan avse böter, villkorlig dom eller villkorlig dom som förenas med böter. Möjligheten att utfärda ett strafföreläggande anses utgöra ett snabbt och effektivt förfarande för att lagföra ett brott när den misstänkte erkänner gärningen och det inte är fråga om alltför allvarlig brottslighet. Påföljden ungdomstjänst infördes efter det att det blev möjligt för åklagare att meddela strafföreläggande för personer under 18 år.

En utökning av åklagares möjlighet att utfärda strafföreläggande till att även avse ungdomstjänst kan bidra till att barn och unga får en snabbare reaktion på det brott de begått och att det inte blir nödvändigt med en domstolsförhandling. Utredaren har därför föreslagit att ungdomstjänst ska kunna förordnas genom ett strafföreläggande. En förutsättning för att åklagare ska få utfärda ett sådant strafföreläggande, är att det föreligger ett yttrande enligt 11 § LUL. Ett strafföreläggande avseende ungdomstjänst ska delges den unge vid ett möte med åklagaren och kan inte godkännas av ombud.

Beslag, husrannsakan och kroppsvisitation mot barn under 15 år

För barn under 15 år, som inte är straffmyndiga och därför inte kan straffas för brott, kan straffprocessuella tvångsmedel endast användas i begränsad utsträckning. Enligt bestämmelserna i LUL får, om det finns särskilda skäl, beslag, husrannsakan och kroppsvisitation utföras mot den unge, samt fotografi och fingeravtryck tas av hen (23 kap. 9 a §, 27 och 28 kap. rättegångsbalken). Utredaren har övervägt om det finns behov av att utöka möjligheterna att använda beslag, husrannsakan och kroppsvisitation mot barn under 15 år jämfört med gällande rätt i dagsläget. Särskilt fokus har legat på om utökade möjligheterna kan tänkas föreligga i syfte att minska risken för att barn under 15 år utnyttjas av annan i kriminell verksamhet. Enligt utredaren har det inte framkommit så tydligt behov av mer ingripande möjligheter för att vidta beslag, husrannsakan och kroppsvisitation mot barn under 15 år, att det är befogat att införa mer långtgående bestämmelser. Behov av kunskapshöjande åtgärder inom Polismyndigheten

gällande användandet av straffprocessuella tvångsmedel mot barn under 15 år har dock konstaterats.

Förslagens konsekvenser

Utredaren bedömer att förslagen kommer att få vissa ekonomiska konsekvenser, bland annat i form av ett uppdrag till Socialstyrelsen gällande kunskapshöjande åtgärder inom socialtjänsten. Vidare bedöms förslagen innebära en ökad belastning för Polismyndigheten, Åklagarmyndigheten och domstolarna. Enligt utredaren har det dock inte varit möjligt att göra någon närmare beräkning av kostnaderna. För kommunerna kan exempelvis det ökade kravet på närvaro vid förhör med barn som misstänks för brott, innebära en ökad belastning för socialtjänsten, omfattningen går dock inte att uppskattas närmare. Förslagen att det ska vara möjligt att förordna ett målsägandebiträde eller en särskild företrädare för barn inom ramen för en LUL § 31-utredning kommer att medföra kostnader för det allmänna/staten. Utredaren bedömer att förslagen förväntas få viss brottsavhållande effekt.

Ärendets beredning

Ärendet har beretts på avdelning socialtjänst och fritid.

Förvaltningens synpunkter

Förvaltningen ställer sig bakom utredningens förslag. SOU-betänkandet innehåller flera delar som kommer påverka, och kan komma att påverka socialtjänstens arbete. Utredningen framstår som väl genomarbetad.

Förvaltningen instämmer med utredaren att socialtjänsten har en central roll när barn misstänks för brott, både genom att närvara vid förhör och genom att besvara yttranden enligt 11 § LUL. Alla insatser i samhället måste ha barnets bästa i fokus, detta måste också gälla barn och ungdomar som begår brott. Förvaltningen anser att det är viktigt att det är kvalificerade personer som håller i barnförhör. Betydelsen av tidiga insatser när ett barn börjar begå brott är viktiga. En snabb återkoppling mot såväl den unge lagöverträdaren som den unges föräldrar är nödvändiga. Att i ett tidigt skede kunna identifiera de barn som behöver stöd och hjälp, exempelvis på grund av ett kriminellt beteende är en av socialtjänstens viktigaste uppgifter, och socialtjänsten har ett långtgående ansvar i detta. Att utreda vad som har skett kan också bidra till att ge brottsoffer upprättelse.

Socialtjänsten i Bromma deltar i stort sett alltid på barnförhör, oavsett ålder på den unge. Det finns ingen rutin för vilka ärenden

eller ålder som ska prioriteras utan det är ett prioriterat arbete att delta på barnförhör. I sällsynta undantagsfall som socialsekreterare inte deltar, kan detta bero på att det föreligger skäl till att socialtjänstens närvaro inte är lämplig, eller att den företrädare för socialtjänsten som skulle ha medverkat hastigt blivit sjuk och det inte har varit möjligt att ordna en ersättare. Förvaltningen ser fördelar med att en socialsekreterare deltar på förhör vid barn som misstänks för brott, bland annat att det vid förhöret kan framkomma uppgifter som kanske inte skulle ha kommit fram vid ett senare utredningssamtal hos socialtjänsten. Socialsekreteraren behöver därutöver inte förlita sig på andrahandsuppgifter av vad som framkommit vid förhöret samt får en tydligare bild av händelseförloppet. Barnet/den unge och dennes vårdnadshavare vet dessutom redan från början vilken information socialtjänsten har om barnet och den aktuella händelsen. Förvaltningen har tillsammans med Hässelby-Vällingby stadsdelsförvaltning påbörjat arbetet med att samlokalisera socialtjänst och polis. En socialsekreterare ska rekryteras, som ska sitta 50 % hos polisen. Samlokaliseringen kommer att möjliggöra socialtjänstens deltagande vid förhör med barn och unga som misstänks för brott i hög utsträckning.

I ärenden som rör barn eller ungdomar under 18 år och som misstänks för brott, inhämtar åklagare yttrande från socialtjänsten i den kommun som har ansvaret för barnet/ungdomen enligt LUL 11§. Yttrande inhämtas om det misstänkte barnet/ ungdomen har erkänt gärningen eller det annars finns skälig misstanke att ungdomen begått brottet och sådant yttrande inte inhämtats under förundersökningen. Åklagare behöver inte inhämta yttrande om brottet är ringa, om det är uppenbart att det finns förutsättningar för straffvarning eller åtalsunderlåtelse eller om det annars är obehövligt. Under 2020 besvarade förvaltningen på 34 begäran om yttrande enligt LUL, varav 29 avsåg pojkar och fem flickor. År 2021 var antalet 27, varav 19 avsåg pojkar och åtta avsåg flickor. Hittills under 2022 har tre yttranden enligt LUL skrivits, varav två avsåg pojkar och en avsåg flicka. Förvaltningen har goda rutiner för att skriva yttranden enligt LUL. Ibland är tidsfristen för att lämna ett yttrande kort, något som kan försvåra möjligheten för att utreda barnet/den unges personliga förhållanden tillräckligt noga i ärenden som socialtjänsten tidigare inte hade kännedom om. När begäran om yttrandet kommer, kan socialtjänsten redan ha träffat den unge och antingen avslutat ärendet eller inlett utredning om behov av detta framkommit. Förvaltningen instämmer i utredarens förslag om utökade möjligheter för åklagaren att utfärda strafföreläggande, och att även ungdomstjänst ska omfattas av möjligheten. En snabb

reaktion från samhället på brott som har begåtts är viktigt. Vidare enligt förslaget är förutsättningen för åklagare att få utfärda ett sådant strafföreläggande, att det föreligger ett yttrande enligt 11 § LUL. Förvaltningen vill här föra fram att begäran om yttrande i så fall behöver komma tidigare än vad dessa i dagsläget gör.

Personalomsättningen inom socialtjänsten kan emellanåt vara hög, vilket kan innebära att viktig kunskap om hur yttrande enligt LUL ska skrivas kan gå förlorat. Förvaltningen instämmer med utredningen om att kunskapshöjande åtgärder bör vidtas, och att dessa gärna sker återkommande. Det föreligger troligtvis bristfälliga LUL-utredningar där det inte har beskrivits huruvida en ungdom har fullföljt tidigare utdömd ungdomspåföljd. Den lokala samverkan mellan socialtjänst, Åklagarmyndighet, Polismyndighet och domstolarna som tas upp i utredningen, är ingen samverkan som förvaltningen har kännedom om, men ser positivt på möjligheten att kunna delta i en sådan samverkan.

Socialtjänsten i Bromma har inte initierat eller begärt bevistalan de tre senaste åren. Det är oklart i vilken omfattning begäran om bevistalan har initierats tidigare. Bedömningen är att kunskapen om att socialtjänsten kan initiera bevistalan generellt är låg inom socialtjänsten, och att kunskapshöjande insatser även här kan behövas.

Lisa Kinnari
Stadsdelsdirektör
Bromma stadsdelsförvaltning

Magnus Borgsten
Avdelningschef
Bromma stadsdelsförvaltning

Bilaga

1. Remiss från kommunstyrelsen: Förbättrade åtgärder när barn misstänks för brott (SOU 2022:1), dnr 2022/116

Attesterat av

Detta dokument har godkänts digitalt av följande personer:

Namn	Datum
Lisa Kinnari, Stadsdelsdirektör	2022-03-02
Magnus Borgsten, Avdelningschef	2022-03-02